

Eläimen silmät

Eläimen silmistä Jumala katsoo meitä, sanoo runoilija. Ajattelen jopa niin, että esivanhempamme saattavat halutessaan katsella meitä eläinten silmien kautta. Luonto ja eläimet ovat siinä puhtauden alkutilassa, josta myös pienten lasten viattomuus kumpuaa ja johon meitä ennen eläneet, kiertonsa jättäneet ovat palanneet.

Jokaisella lienee esimerkkejä siitä, kuinka eläimet toimivat viestintuojina näkymättömästä maailmasta. Eläimillä ei ole sellaista rajoittavaa älypohjaista tietoa, joka olisi katkaissut yhteyden kaikkeuden perusenergiaan. Niillä ei ole sellaista egoa kuin aikuisella ihmisellä, joka on kuin verho minän ja muiden välillä.

Lintu lennähti siunaustilaisuuden aikana sisään kirkon avoimesta ovesta tai hyppeli epätavallisen lähellä saattoväkeä. Kaunis perhonen lepatteli hautakiven ympärillä ja laskeutui kukkakimpulle. Tai jossain muualla, juuri kun muistelin ystävää, talitintti tuli naputtelemaan ikkunaan.

Vanha metsästäjä kertoi kuinka kerran kun hän jo tähtäsi ja oli valmis laukaisemaan, jänis ei säännännytkään pakoon vaan istahti keskelle metsätietä ja rauhallisesti kääntyi katsomaan häntä suoraan silmiin. Metsämiehen oli aika herätä ja jäniksen katse sai hänet siitä paikasta heittämään aseet pois. Lopullisesti.

* * *

Eläin ei ole elintarvike!

Niin kauan kuin syömme eläimiä, joudumme niitä myös tappamaan. Älä tapa -käsky löytyy raamatusta ja kaikista suurista uskonnoista. Mutta miksi länsimainen uskonnollinen perinne on tulkinnut tuon käskyn vain ihmiskeskeisesti?

FT Leena Viikka on aktiivisesti puhunut eläinten oikeuksista esim. syväekologiseen elämäntapaan ohjaavassa *Elonkehä*-lehdessä. Hän haluaa syventää yleensä lajien puolustamiseen keskittyvän luonnonsuojelun tarkoittamaan eläinten kohdalla jokaisen yksilön oikeuksia ja arvoa.

Samoin kuin ihminen, eläinkin kavahtaa kuolemaa. Enemmän kuin mitään muuta, eläinkin tahtoo elää. Tätä oikeutettua tahtoa meidän tulisi kunnioittaa yhtäläillä kuin toivomme itse saavamme elää rauhassa.

Eläimet ovat yksilöitä: tietoisia, tuntevia ja kärsimiskykyisiä olentoja. Eläin on itseisarvoinen olento juuri sellaisena eläinyksilönä mikä se on. Rakastamme koiriamme ja kissojamme; mikä on ero ettemme yhtäläillä rakastaisi kananpoikia, possuja, lehmiä? Jos valtiollinen laki ei suoja eläimiä keskitysleirejä kauheammilta kohtaloilta, niin oma sisäinen lakimme voi sen tehdä – oman elämämme rehellisyyden tähden.

Eläin ei ole hyödyke! Jokaisella eläimellä on oikeus elää ja kuolla itselleen ja lajilleen sopivalla tavalla. Yhteiskunnan on tunnustettava sukulaisuutemme ja eettinen suhteemme eläimiin sen sijaan, että ne nähdään ruokana, esineinä tai kulutushyödykkeinä.

”Tarvitsemme eläimiä ystävinä, tarvitsemme niitä samoin kuin elävää yhteyttä luontoon, samoin kuin tarvitsemme toisia ihmisiä, itseisarvoisina olentoina jakamaan elämää kanssamme.”

Heikki Juutilainen
ULTRA 7-8/2007